Р Е Ш Е Н И Е
№ 42222

гр. София, 29.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 34 състав,** в публично заседание на 20.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **11479** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 във връзка с чл. 121, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на И. Х. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], подадена чрез пълномощника ѝ адв. М. А. А. от Софийска адвокатска колегия, с адрес за кореспонденция: [населено място], ел. поща: [електронна поща], срещу Решение № ПО -100/04.09.2026 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С. (издадено от А. Г. – за директор на ТД на НАП – С., оправомощена със Заповед № З-ЦУ-10-1147/02.07.2026 г. на изпълнителния директор на НАП), с което е оставена без уважение жалбата ѝ срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. № С260022-023-0002672/04.08.2026 г. и ПНОМ с изх. № С260022-023-0002671/04.08.2026 г., издадени от С. Д. – главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С..

В жалбата и в представената по делото писмена защита се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение и на потвърдените с него постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. На първо място се сочи порок във формата на решението поради несъответствие между мотивите, обхващащи двете постановления, и диспозитива, визиращ изрично само едно от тях. На второ място се твърди липса на материалноправни предпоставки за ангажиране на отговорността по чл. 19 от ДОПК, неспазване на принципа за субсидиарност по

чл. 20 от ДОПК и липса на конкретна обезпечителна нужда. Поддържа се нарушение на принципа на съразмерност по чл. 6 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл. 195, ал. 7 от ДОПК чрез кумулиране на възбрани върху три недвижими имота и запори върху дялове в две дружества, както и нарушение на забраната за възбрана върху единствено жилище по чл. 198, ал. 3 във вр. с чл. 213 от ДОПК. Отделно се релевира порок при налагането на запора върху дружествените дялове в „ДИГИТАЛНА ИКОНОМИКА“ ООД и „КИА КИДС ФЕШЪН“ ЕООД поради погрешното им квалифициране като ценни книжа и неспазване на специалния ред по чл. 203, ал. 8 от ДОПК. По тези съображения жалбоподателката моли за цялостна отмяна на оспореното решение и на наложените предварителни обезпечителни мерки и претендира присъждане на направените по делото разноски.

В о.с.з. жалбоподателката не се явява,не се представлява.Депозирана е молба с документи ,приети като доказателства с протоколно определение на съдът от 20.10.2026г.

Ответникът – директорът на ТД на НАП – С., чрез процесуалния си представител Г. , оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Поддържа, че постановленията са издадени от компетентен орган в предвидената от закона форма, въз основа на надлежно мотивирано искане от ревизиращия екип при висящо ревизионно производство. Излага съображения, че въпросът за съществуването на публичното задължение по чл. 19 от ДОПК не е предмет на настоящото производство, както и че общият размер на наложените обезпечения не надвишава размера на предполагаемия дълг.Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София-град, след като обсъди събраните по делото доказателства, съобрази доводите на страните и извърши цялостна служебна проверка за законосъобразност на оспорените актове на основание § 2 от ДР на ДОПК във връзка с чл. 168 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221726002700-020-001/07.05.2026 г., издадена от орган по приходите при ТД на НАП – С., е възложено извършването на ревизия на физическото лице И. Х. С. с обхват: установяване на лична имуществена отговорност по чл. 19 от ДОПК за несъбрани задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски на „АПАРЕЛ КИДС 20“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

В хода на ревизионното производство е изготвено Мотивирано искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № Р-22221726002700-039-001/23.07.2026 г. от ревизиращия орган по приходите до дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК. В искането е посочено, че предполагаемият размер на очакваните публични задължения към 23.07.2026 г. възлиза общо на 111 529,08 евро (сто и единадесет хиляди петстотин двадесет и девет евро и осем цента), от които главница 77 175,70 евро и законна лихва за забава в размер на 34 353,38 евро, както и че съществува опасност събирането на публичното вземане да бъде невъзможно или значително затруднено.

Въз основа на искането публичният изпълнител С. Д. е издал:

1. Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С260022-023-0002671/04.08.2026 г., с което за обезпечаване на посоченото предполагаемо публично вземане са наложени следните мерки:

◦ Възбрана върху самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.1003.69.2.45 по кадастралната карта и кадастралните регистри (КККР) на [населено място], с адрес: [населено място], район „Т.“,[жк], [улица], [жилищен адрес]0, ап. 222, с площ 89,23 кв.м, с данъчна оценка 47 903,60 евро;

◦ Възбрана върху самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.201.22.1.45 по КККР на [населено място], с адрес: [населено място], район „К. село“, [улица], [жилищен адрес] с площ 65,12 кв.м, с данъчна оценка 21 278,30 евро;

◦ Запор върху 5 броя дружествени дялове с номинална стойност от по 5,11 евро всеки (обща стойност 25,55 евро) от капитала на „ДИГИТАЛНА ИКОНОМИКА“ ООД, ЕИК[ЕИК];

◦ Запор върху 5 броя дружествени дялове с номинална стойност от по 51,13 евро всеки (обща стойност 255,65 евро) от капитала на „КИА КИДС ФЕШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

2. Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С260022-023-0002672/04.08.2026 г., с което за същото публично вземане са наложени:

◦ Възбрана върху 1/2 идеална част от търговски обект /магазин/ с идентификатор 63427.2.5020.2.2 по КККР на [населено място], с адрес: [населено място], [улица], ет. 1, с площ на целия обект 48,00 кв.м, с данъчна оценка за съответната част 4 414,85 евро;

◦ В обстоятелствената част е посочено ,че следва да се наложи запор върху посочените дружествени дялове на лицето в „ДИГИТАЛНА ИКОНОМИКА“ ООД и „КИА КИДС ФЕШЪН“ ЕООД,но няма такъв диспозитив .

Постановленията са връчени по електронен път на ревизираното лице на 24.08.2026 г. Срещу тях е подадена жалба с вх. № Ж-22-1284/28.08.2026 г. по регистъра на ТД на НАП – С..С Решение № 110-100/04.09.2026 г. директорът на ТД на НАП – С. е обсъдил в мотивите си законосъобразността на двете постановления от 04.08.2026 г., като е приел, че същите са законосъобразни и издадени в съответствие с материалния закон и целта на обезпечителното производство, а в диспозитива е постановил оставяне на жалбата без уважение.

Решението е обжалвано в законоустановения 7-дневен срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК пред Административен съд – София-град чрез жалба, подадена по електронен път на 10.09.2026 г.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от легитимирано лице с правен интерес – адресат на наложените мерки, срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол съгласно чл. 197, ал. 2 от ДОПК, след упражнено в срок административно обжалване по реда на чл. 197, ал. 1 от ДОПК и в рамките на преклузивния 7-дневен срок от връчването на решението на директора на териториалната дирекция.

По съществото на спора:

Съгласно чл. 197, ал. 2 от ДОПК предмет на съдебен контрол е решението на директора на ТД на НАП – С., като по силата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът извършва пълна проверка за законосъобразност и на потвърдените с него постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки. По силата на чл. 168 от АПК във връзка с § 2 от ДР на ДОПК съдът не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия, а проверява валидността и законосъобразността на актовете на всички основания – компетентност, спазване на процесуалната форма и съществените административнопроизводствени правила, съответствие с материалния закон и с неговата цел.

Двете постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки са издадени от компетентен орган – главен публичен изпълнител при дирекция „Събиране“ на ТД на НАП – С. съобразно чл. 121, ал. 2 във връзка с чл. 195, ал. 3 от ДОПК. Решението на директора на ТД на НАП – С. е постановено от надлежно оправомощено длъжностно лице (съгласно Заповед № 3-ЦУ-10-1147/02.07.2026 г. на изпълнителния директор на НАП) в предвидения от чл. 197, ал. 1 от ДОПК 7-дневен срок за предварителни обезпечителни мерки. Посочването в диспозитива на административното решение само на второто ПНОМ не съставлява съществено нарушение, водещо до отмяна на цялото решение, тъй като в обстоятелствената част на решението решаващият орган е обсъдил в тяхната цялост доказателствата и основанията по двете постановления и изрично е формирал воля за тяхната законосъобразност.

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК. Предварителните мерки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК имат специфична охранителна функция – да предотвратят извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице преди приключване на ревизията, вследствие на които събирането на предполагаемите публични задължения би било невъзможно или значително затруднено.

1. Относно наложените предварителни възбрани върху недвижимите имоти:

В тази част жалбата е неоснователна. От доказателствата по преписката се установява, че към момента на налагане на мерките е било налице висящо ревизионно производство срещу жалбоподателката, образувано със ЗВР № Р-22221726002700-020-001/07.05.2026 г., както и надлежно мотивирано искане на органа по приходите с изх. № Р-22221726002700-039-001/23.07.2026 г. с посочен предполагаем размер на задълженията (111 529,08 евро).

Неоснователни са доводите на жалбоподателката относно липсата на материалноправни

предпоставки за носене на лична отговорност по чл. 19 от ДОПК, липсата на умисъл, освобождаването ѝ от отговорност от Общото събрание или нарушаване на реда по чл. 20 от ДОПК. В настоящото производство съдът не проверява по същество правилността и обосноваността на ревизионните констатации, тъй като те подлежат на доказване и установяване в самото ревизионно производство и при евентуалното последващо оспорване на ревизионния акт по реда на глава деветнадесета от ДОПК. В производството по чл. 197 от ДОПК е достатъчно да се установи наличието на висяща ревизия, предполагаемо задължение и обезпечителна нужда.

Наложените възбрани върху трите недвижими имота са съобразени с принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК във връзка с § 2 от ДР на ДОПК и чл. 195, ал. 7 от ДОПК. Съгласно чл. 195, ал. 6, т. 1 от ДОПК стойността на недвижимите имоти се определя по тяхната данъчна оценка. В случая данъчната оценка на апартамент с идентификатор 68134.1003.69.2.45 е 47 903,60 евро, на апартамент с идентификатор 68134.201.22.1.45 – 21 278,30 евро, а на 1/2 идеална част от търговския обект в [населено място] – 4 414,85 евро. Общата стойност на недвижимото имущество възлиза на 73 596,75 евро, което е значително под размера на очакваното публично вземане (111 529,08 евро). Следователно не е налице свръхобезпечаване.

Неоснователно е и възражението за несеквестируемост по чл. 198, ал. 3 във връзка с чл. 213, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Жалбоподателката притежава два отделни жилищни имота в [населено място] и 1/2 идеална част от търговски обект в [населено място], като не е ангажирала доказателства, че някой от конкретните имоти съставлява нейно единствено жилище по смисъла на закона. Наред с това налагането на предварителна възбрана има единствено запазително действие спрямо патримониума на лицето и не съставлява действие по принудително отнемане или осребряване на имота, поради което не нарушава разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК.

2. Относно наложения предварителен запор върху дружествените дялове:

В тази част жалбата е основателна.

Съгласно чл. 127 от Търговския закон (ТЗ) дружественият дял в дружество с ограничена отговорност представлява комплексно членствено и имуществено право, изразяващо участието на съдружника в дружеството. По силата на изричната норма на чл. 128 от ТЗ издаденото от дружеството удостоверение за участие в дружеството не е ценна книга. Дружествените дялове в ООД не притежават характеристиките на ценни книжа по смисъла на чл. 2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) и чл. 175 от ТЗ (където изрично като ценни книжа са определени единствено акциите в акционерните дружества).

С оглед специфичната правна природа на дружествените дялове законодателят е предвидил специален процесуален ред за налагане на запор върху тях. Разпоредбата на чл. 203 от ДОПК ясно разграничава запора върху ценни книжа (ал. 1 – 7) от запора върху дялове от търговски

дружества (ал. 8). Съгласно чл. 203, ал. 8 от ДОПК запорът върху дял от търговско дружество се налага със запорно съобщение до Агенцията по вписванията, вписва се по реда за вписване на залог върху дружествен дял и поражда правно действие от момента на вписването му в Търговския регистър, като Агенцията по вписванията уведомява дружеството.

В процесното постановление с изх. № С260022-023-0002671/04.08.2026 г., потвърдено с оспореното решение, публичният изпълнител е постановил запор върху 5 бр. дялове в „ДИГИТАЛНА ИКОНОМИКА“ ООД и 5 бр. дялове в „КИА КИДС ФЕШЪН“ ЕООД при неправилна правна квалификация и незаконосъобразно смесване на режимите за обезпечаване на ценни книжа и дружествени дялове. Освен това с последващото постановление с изх. № С260022-023-0002672/04.08.2026 г. същият публичен изпълнител в обстоятелствената част е посочил че следва да бъде наложен запор върху абсолютно същите дружествени дялове в двете дружества без каквото и да било правно и фактическо основание за това дублиране.

Погрешната правна квалификация на обекта на обезпечението, нарушаването на императивно регламентирания способ за налагане по чл. 203, ал. 8 от ДОПК и необоснованото дублиране на запора в две отделни постановления съставляват съществени пороци по смисъла на чл. 196, ал. 1, т. 6 от ДОПК във връзка с чл. 121, ал. 2 от ДОПК, които засягат материалната законосъобразност на актовете в тази им част. Като самостоятелно обособима обезпечителна мярка запорът върху дружествените дялове следва да бъде отменен, ведно с отмяна в съответната част на потвърждаващото решение на директора на ТД на НАП – С..

По разноските:

Предвид изхода на правния спор разноските следва да бъдат разпределени съразмерно на уважената и отхвърлената част от жалбата на основание чл. 143, ал. 1 и ал. 4 от АПК във връзка с § 2 от ДР на ДОПК.

Ответникът е претендирал юрисконсултско възнаграждение. С оглед частичната отмяна само на запора върху дяловете (с номинална стойност общо 281,20 евро) и запазването на възбраните върху трите недвижими имота (с данъчна оценка общо 73 596,75 евро), съдът определя дължимото на ответника юрисконсултско възнаграждение съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, редуцирано съразмерно на отхвърлената част, в размер на 80,00 евро /осемдесет евро/ .

Мотивиран от горното и на основание чл. 197, ал. 2 и ал. 3 във връзка с чл. 121, ал. 2 от ДОПК, Административен съд – София-град, 34 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №ПО-110-100/04.09.2026 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С., както и потвърдените с него Постановление за налагане

на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С260022-023-0002671/04.08.2026 г. и Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С260022-023-0002672/04.08.2026 г., издадени от главен публичен изпълнител С. Д. при дирекция „Събиране“ на ТД на НАП – С., В ЧАСТТА, с която спрямо И. Х. С., ЕГН [ЕГН], е наложен предварителен запор върху:

1. 5 (пет) броя дружествени дялове с обща номинална стойност 25,55 евро от капитала на „ДИГИТАЛНА ИКОНОМИКА“ ООД, ЕИК[ЕИК];

2. 5 (пет) броя дружествени дялове с обща номинална стойност 255,65 евро от капитала на „КИА КИДС ФЕШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Х. С., ЕГН [ЕГН], в останалата ѝ част – относно наложените предварителни обезпечителни мерки във формата на възбрана върху: 1) самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.1003.69.2.45 по КККР на [населено място] (ап. 222 в[жк]); 2) самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.201.22.1.45 по КККР на [населено място] (ап. 45 на [улица]); и 3) 1/2 идеална част от търговски обект с идентификатор 63427.2.5020.2.2 по КККР на [населено място] с ПНПОМ с изх. № С260022-023-0002671/04.08.2026 г. и ПНПОМ с изх. № С260022-023-0002672/04.08.2026 г.

ОСЪЖДА И. Х. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С. разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от жалбата, в размер на **80,00 евро** (осемдесет евро).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл. 197, ал. 4 във връзка с чл. 121, ал. 2 от ДОПК.

съдия: